

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kiærminder til Kong Frederik den Sjettes Krands

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 52. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_653-txt-shoot-idm1904.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ja m. V. det er os alle vitterligt, at Naade og Miskundhed er baade hos Gud og Mennesker Medlidenhed med de Arme og Ulykkelige, Barmhertighed og Skaansel mod Overtrædere, og at *Sandhed* er baade Ordholdenhed og Sanddruhed, Ærlighed, Oprigtighed og Trofasthed, og vel findes Intet af alt Dette fuldkomment uden hos Gud, eller reent og lydesløst hos noget syndigt Menneske, men dog er vi dertil skabte i Guds Billede, og dog er dette Billede, Gud skeep Lov! ei saaledes udslettet hos Alle, at deraf jo netop som *Miskundhed* og *Sandhed* findes herlige Levninger og lysende Spor, og jeg tør godt for min Deel give Kong *Frederik den Sjette* det Vidnesbyrd, at hos ham fandt man disse herlige, elskelige og velsignede Egenskaber i en sjelden Grad og med en sjelden Reenhed. Jeg tør give Kongen dette *personlige* Vidnesbyrd for Guds Ansigt og i Alles Paahør, og da jeg tør, saa skal jeg, ikke blot for de mange og gyldige Prøver, jeg, giennem et Tidsrum af tredive Aar har seet derpaa, men især fordi Vidnesbyrdet neppe paa nogen Enkeltmands Læber kan være mere umistænkeligt end paa en Præstemands af den gammeldags Tro og Tankegang, hvis Bane var tornet og hvis Skæbne i *Frederik den Sjettes* Dage ei sjelden var tung. Ja, derfor skal jeg her give Kongen det Vidnesbyrd, at ogsaa mod mig var han saa naadig og deeltagende, sanddru og oprigtig, ordholden og trofast, som man sjelden finder en Mand i nogen Livsstilling, og sjeldnest paa en Throne; men dog maa jeg skynde mig at lægge til, det er mere en Trang for mit Hjerte, som elskede Kongen, at give ham dette høitidelige Vidnesbyrd, end det er en Vinding for hans Eftermæle; thi han har et større Vidnesbyrd end dette: i de kongelige Gierninger, Gud gav ham Lyst og Lykke til at udmærke sin Regiering ved, og i *Folkets Røst* giennem meer end et halvt Aarhundrede, Folkets Røst, der forkyndte hans Miskundhed og Sandhed, saa at sige fra hans Vugge til hans Grav, og netop lydeligst ved Graven. Ja m. V. her giælder det i Sandhed, hvad i vore Dage saa ofte og saa grovelig mistydes, at Folkets Røst var Guds Røst, en høiere Indskydelse, thi her gaaer Syn for Sagn, at ved Sandhed og Miskundhed bevaredes baade Kongen og hans Rige, til et Vidnesbyrd for alle dem i Høiheden, at Sandhed og Miskundhed er en bedre Livvagt end Stridsmænd i hundredtusindtal og give Thronen en fastere Fod end al Verdens Stats-Klogskab.